

Eindelijk stond er weer een officiële competitiewedstrijd op de agenda sinds half december.

Vorige week hadden we nog wel , niet succesvol, een bekerwedstrijd gespeeld tegen het altijd lastige Krekkers. Het werd dus tijd voor de eerste overwinning van 2011.

Gelukkig was de voorbereiding goed. Jan van Beek was er donderdag niet omdat Ineke met succes is geopereerd. Ondergetekende vond het nodig om naar de verjaardag van zijn moeder te gaan en Erwin was ziek. Wouter zat nog steeds in Las Vegas voor zijn “werk”.

Daar Jan zaterdag nog steeds niet aanwezig zou zijn is Robert Wiefferink bereid gevonden ons te coachen. Het was handig geweest Robert de regels van het coachen eerst mede te delen. Hij stond regelmatig naast de 2^e scheidsrechter aan het net aanwijzingen te geven. Dit tot afgrijzen van de 1^e scheidsrechter.

Wouter was gelukkig terug uit Amerika. Vol trots liet hij ons zijn nieuwe buikomvang zien. Kabouter Plop en de Kerstman zouden er jaloers op zijn geweest. Het zoveelste dieet is dan ook gestart.

Jeroen was ook ziek maar toch aanwezig. Het was mooi om te zien dat hij met een sjawl om in de kantine zat...maar wel met een t-shirtje. Ik heb mij het hele weekend zitten afvragen wat er aan dit plaatje niet klopte. Weet u het antwoord mail deze dan naar www.webton-hengelo.nl. Ton verloot een mooie prijs onder de inzenders.

Erwin bleek nog steeds ziek te zijn. Ton had voor de wedstrijd nog geïnformeerd of het geen mexicaanse griep was. Zijn antwoord was dat hij nog geen mais en bonen scheidt en het dus wel meeviel. De ziekte van Erwin zou de eerste volledige wedstrijd voor ondergetekende betekenen. Dus ik dacht nog...als het maar geen vijfsetter wordt.

Dan de wedstrijd. Robert begon in de volgende opstelling:

Frank, Arjan, Newton, Jeroen, Ton en ondergetekende. Voor Ton betekende dit een weerzien met Dennis P. van Havoc. De man die het vertikt om voor de wedstrijd een handje te geven. Om deze discussie dit keer te voorkomen had Havoc hem in de begin opstelling achter in het veld opgesteld.

Ik had Jeroen voor de wedstrijd nog moed ingesproken dat als je ziek bent je vaak de beste wedstrijden speelt. Jeroen heeft het eind van de eerste set niet gehaald. Het heeft dus niet gewerkt.

De wedstrijd was zoals zo vaak dit seizoen bijzonder wisselvallig. Goede momenten worden afgewisseld door slechte momenten. Robert heeft dus genoeg te doen gehad als coach. In het bijzonder wil ik de inbreng van Wouter vermelden. Hij heeft ons tijdens de wedstrijd meerdere keren over een dood punt heen geholpen door meer beleving in het veld te brengen. Arjan beleefde zijn meest dramatische wedstrijd van het jaar. Bij een rendement van 20% hield het wel op.

Het mooiste moment voor Ton was het laatste punt van de wedstrijd. Op 14-13 voor ons serveert zijn vriend Dennis P. in het net. De zwaarbevochten overwinning was binnen.

Ondanks het wisselvallige spel gingen we toch met een goed gevoel de kantine. Daar ontstond echter voor mij het dieptepunt van het seizoen. Ik bestel 8 bier. Vervolgens blijkt dat ik deze bijna allemaal alleen moet opdrinken. De helft van het team gaat een zoveelste poging doen om er een paar kilo af te krijgen. Jeroen had wel zin in een paar biertjes (je was toch ziek?). Dit was ook voor het eerst van mijn leven dat Robert zonder biertje in zijn hand zag. Geen gezicht zo'n klein glaasje cola in die grote klauwen.

Havoc vond het mooi te zien dat ze niet meer het enige cola team van Twente zijn.

Nadat Arjan zich openlijk afvroeg of hij volgend seizoen niet beter in de promotieklasse dan de a-league kan gaan spelen reden we toch tevreden terug naar Hengelo.

En ja.....ondergetekende heeft spierpijn.

Tot volgende week om 17.00 uur in Veldwijk

Groeten,

Marcel